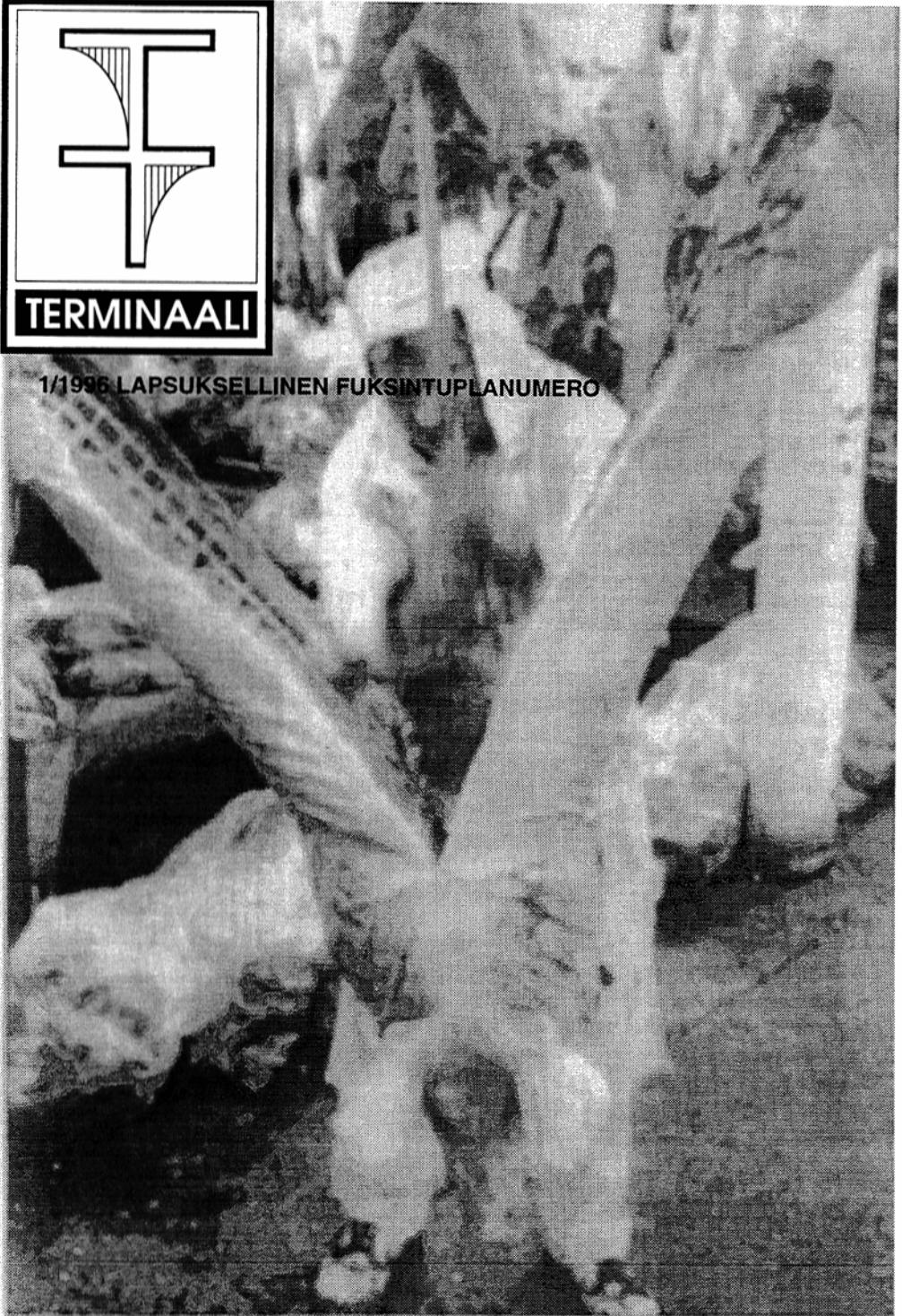


T

TERMINAALI

1/1996 LAPSUKSELLINEN FUKSINTUPLANUMERO



Janne Räsänen

# PÄÄKIRJOITUS

**Arvoisat lehdenlukijat.** On taas tullut aika lukea uusi Terminaali. Näin Wappu kynnyksellä on ilahduttavaa todeta, että Wappu\_sperminaalia odotetaan innolla, kiitos siitä kuuluu teille, Lukijat.

Lehdessä puhaltavat uudet tuulet uuden toimituskunnan myötä.

Tarkoitus on monipuolistaa *lehden* tarjontaa niin juttujen kuin kuvien merkeissä. Tämä ei kuitenkaan onnistu ilman teidän apuanne. Osallistukaa siis aktiivisesti *tekemällä\_juttuja*. Kaikenlaiset ehdotukset ovat enemmän kuin tervetulleita.

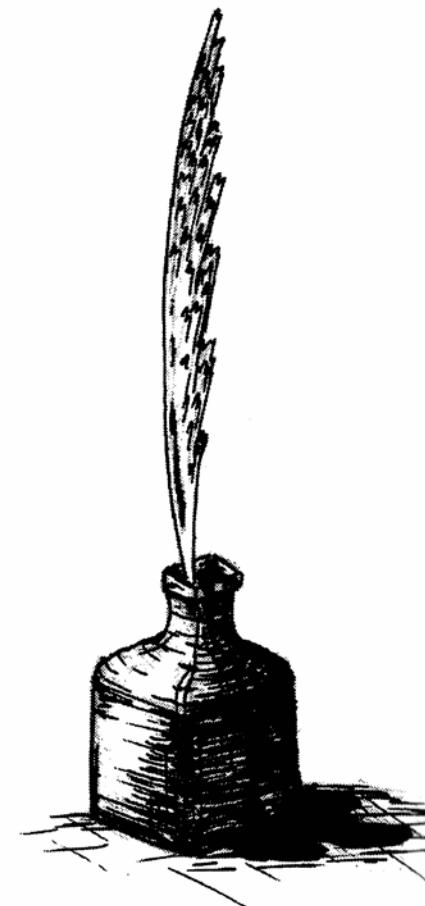
Wappukin lähestyy jo uhkaavasti ja saa nähdä ehtiikö Wappu-terminaali kerätä riittävästi artikkeleita. Kaikkea toivoa ei kannata heittää vaikka aikaraja menisikin umpeen, sillä vielä viime hetkillä ehti vaikuttaa Wappu-terminaalin sisältöön.

Killalla on upouusi komea hallituskuvalisto, jota kannattaa kytää aina kun monistumisvimmä iskee. Pienoisia toimintahäiriöitä on viimeaikoina havaittu, mutta niistä selviää yleensä käänämällä kuvalusta.

Kevätaurinko lämmittää jo varsin mukavasti, älkää siis unohtako käyttää kaupunkimme runsasta terassi tarjontaa hyväksenne. Mikä onkaan mukavampaa kuin tarttua huurteiseen harjoitusmieleessä, Wappua odotellessa.

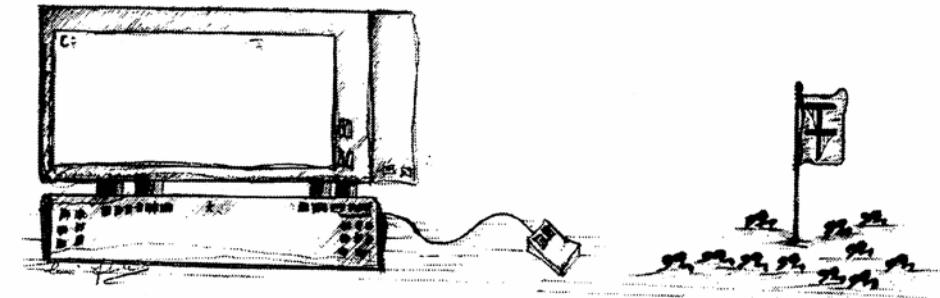
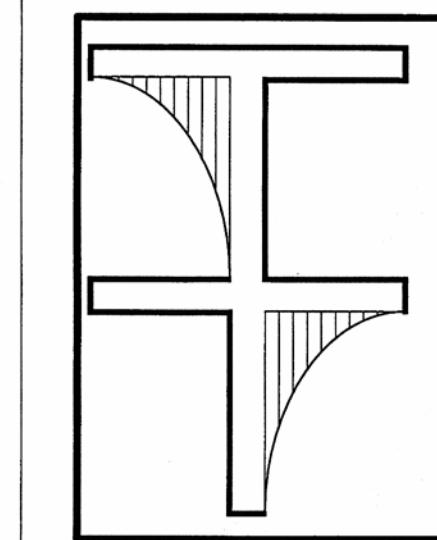
Hyvä kevättä!

Toivottaa Janne,  
Päätoimittaja.



## SISÄLLYSLUETTELO

Etusivu	1
Pääkirjoitus	2
Valmistusaineet	3
Puheenjohtajan palsta	4
Ex-puheenjohtajan kiitos	5
Citytour -95	6
Adios ry - hyvästi!	8
Splatter-kisa -95	11
ATK-yhdyntäpäivät raportti	12
Harmaata Arkea	14
Urheilu ja koti	17
Musta Pikkujoulu -95	20
Kyykkää ja tAMPERETTA	22
Niksi-Terminaali	24
Mainos ja väliliha	25



## TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-änenkannattaja

**Julkaisija:** Oulun Tietoteekkarit ry,  
Linnanmaa, 90570 Oulu  
**Email:** terminal@stekt.oulu.fi  
**WWW:** http://stekt.oulu.fi/

**Päätoimittaja:**  
Art director:  
Fuxi kolumnisti:  
Toimituksen sihteerikkö:

Janne Räsänen  
Ton, Ztri  
M.Lehto  
searching for...

Tämän teoksen kopioaminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvalain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopisto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määritelty osittaisista kopiointia opetustarkoitukseen. Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsitelyn. Toimitus jättää kirjoittajille itselleen vastuun heidän henkilökohtaisista mielitililähiriöstään. Kulaus- kohta!

Jarkko Kemppainen

## Puheenjohtajan tervehdys

**Arvoisat kiltalaiset.** On taas tullut aika valmistautua kevään koitoksiin. Nämä Wapun kynnyksellä on ilahduttavaa todeta, että aktiivisuusaste on nousussa, kiitos siitä kuuluu teille, Kiltalaiset.

Killassa puhaltavat uudet tuulet uuden hallituksen myötä.

Tarkoitus on monipuolistaa *killan* tarjontaa niin *kiltahuoneen* kuin *bileidenkin* merkeissä. Tämä ei kuitenkaan onnistu ilman teidän apuanne. Osallistukaa siis aktiivisesti *killan\_toimintaan*.

Kaikenlaiset ehdotukset ovat enemmän kuin tervetulleita.

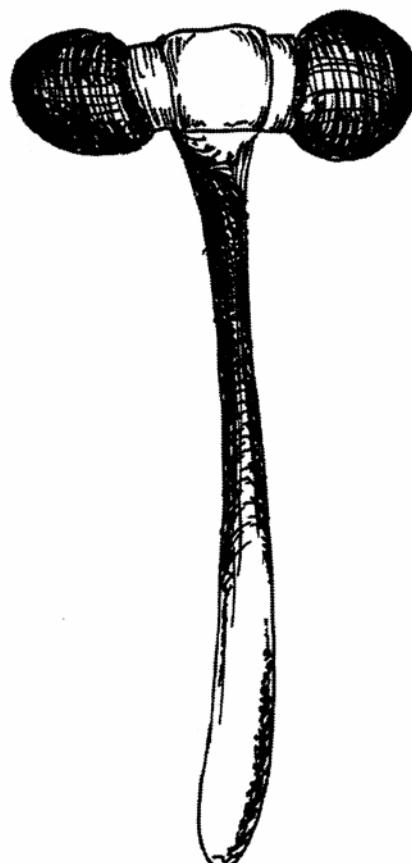
Wappukin lähestyy jo uhkaavasti ja saa nähdä ehtikö *phuksiparkamme* kerätä riittävästi *pisteiteitä fuksipassiinsa*. Kaikkea toivoa ei kannata heittää vaikka aikaraja menisikin umpeen, sillä vielä viime hetkillä ehtii vaikuttaa *Wappucomintean\_jäseniin*.

Killalla on upouusi komea *kopikone*, jota kannattaa kytää aina kun monistumisvrimma iskee. Pienoisia toimintahäiriöitä on viimeaikoina havaittu, mutta niistä selviää yleensä *resetoimalla\_laitteen*.

Kevätaurinko lämmittää jo varsin mukavasti, älkää siis unohtako käyttää kaupunkimme runsasta *uimaranta* tarjontaa hyväksenne. Mikä onkaan mukavampaa kuin *molskahtaa* huurteiseen harjoitusmielellä, Wappua odotellessa.

Hyvää kevättä!

Toivottaa Jarkko,  
Puheenjohtaja.



Rauli Kaksonen

## Teekkarit ja ihmiskunta

Esihistoriallisena aikana ei ihmisen ollut aikaa suorittaa korkeakoulupintoja. Nykyajan ihmisenä, ainakin täällä Suomessa, on aikaa opiskella puoli elämäänsä korkeakoulussa. Miten tällainen muutos oli mahdollinen? Seuraavissa kappaleissa on viimeinkin kuvattuna todellinen kehitys luolaihmiseksi nykyihmiseksi.

Aamulla kun esi-isämme heräsi, niin ensimmäinen ajatus oli saada ruokaa. Ja kun suureksi paisunut lapsikatras (selitetään myöhemmin) ja puoliso olivat nälkäisiä, niin koko aamu tuhraantui ruuan hankintaan. Ruokaa oli kasvis- ja eläinruoka, kasvisruoka piti kerätä ja eläinruoka piti saada kiinni ja tappaa. Samanaikaisesti ruokaa etsivät myös sapelihammastikkeri ja mammutti. Koska esi-isällä ei ollut kunnon aseita, niin useimmiten hänen piti pötkiä karkkuun moisia petoja. Puolitapäivin olivat pedot sitten jo karistettu kannoilta, mutta nälkä vaivasi vieläkin. Kotiluolaakin piti siivota ja tuoreita heiniä kantaa sisään. Kaiken kukkuraksi jonkun toisen esi-isä oli hakemassa itselleen puolisoa ja kuljeskeli lähettyvillä. Olikin jo ilta ennenkuin esi-isämme oli ajanut himokkaan lajitorverinsa matkoihinsa, saanut luolan asuttavaan kuntoon ja hommannut vähän iltapalaa. Illalla ei sitten ehtinyt muuta tekemään kuin pariutumaan puolison kanssa. Johtuen näistä ilta-askareista oli perhe pian entistäkin isompi.

Kuten näitte ei esi-isällä ollut aikaa miettiä kulttuuriantropologiaa, historian opiskelua, tietojenkäsittelyoppia eikä mitakaan merkittäviä aiheita. Tilanne kumminkin muuttui kun viina eksittiin.

Viinan eksisi esi-isämme teekkarius sapiens. Teekkarius sapiensella oli tapana aina iltaisin pariutumisen jälkeen juoda paljon viinaa. Iltajuomisen seurauksena hänellä oli joka aamu paha kankkunen. Kankkunen oli

kumminkin niin luova olotila että teekkarius sapiens teki monia merkittäviä teknisiä innovaatioita. Tämän seurauksena alkoi esi-isällemme tulla vapaa-aikaa.

Vapaa-aika mahdollisti opiskelun ja pian maailmassa oli paljon humanisteja, luonnontieteilijöitä, tietojenkäsittelyopin lukijoita, lääkisläisiä, opettajia ja tieteenkin myös teekkareita. Kaiken tämän kulttuurin ja tieteen kehityksen mahdollisti tekniikka.



Opetus:

Jos joku ei-teekkari tulee aukomaan päättä ja mollaamaan tekniikan opiskelijoita, niin muista että saamme syttää edeltäjämme kaiken tämän tekemisestä mahdolliseksi.

Dozig

## Nur Lagerbier

Aamulla herätessä edellisen illan mallasapro vielä koversi kalloni sopukoita. Kaikesta huolimatta taistelin tieni yo:lle asti. "Tavoite kirkkaana mielessä", tästä olin saanut kuulla koko lyhyen mutta nousujohteisen armeijaurani ajan ja sitä ohjenuoraa noudattaaen kestин koko krapulan sekaisen päivän kello 15.00:een saakka.

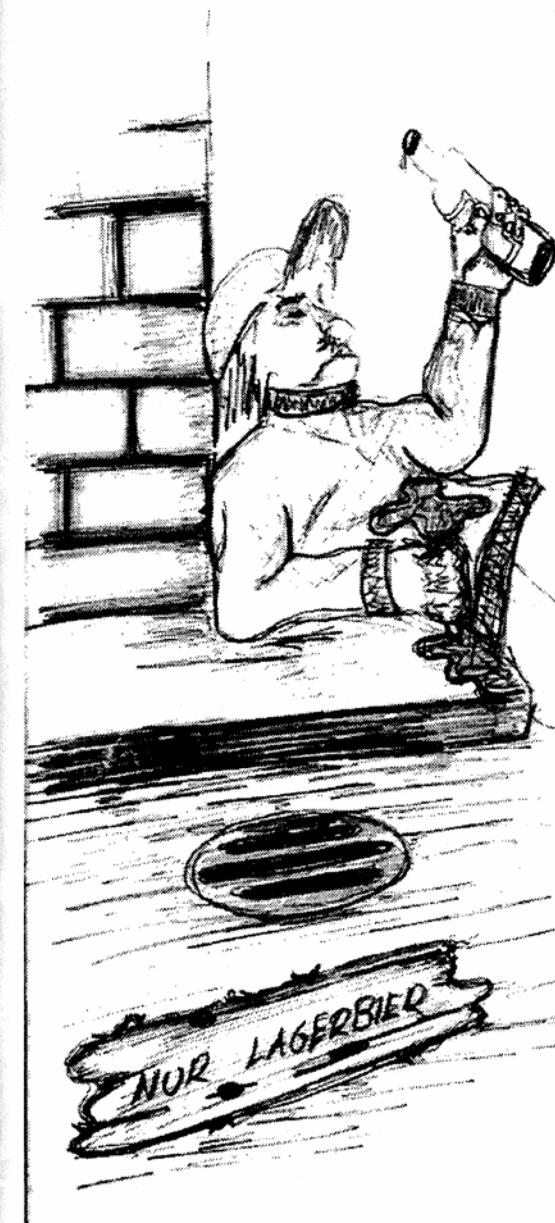
Kiltahuoneessamme, Pommarissa, vallitsi iloisem odottava meininki. Joukko nuorempia tieteenharjoittajia oli kerääntynyt aloittamaan jotakuinkin opastettua kiertovaellusta kotikaupunkimme virkaa toimittavaan paikkaan nimeltä Oulu. Oulun yöelämä ja ravitsemusliikkeet olivat oleva erityisen tarkastelun kohtena. Tietoteekkareita, näitä tarunhohtoisia yliihmisiä, joiden nimen kuuleminenkin herättää kauhunsekaista kunnioitusta paatuneimmankin humanistin mielessä, ei tässä vaiheessa ollut mukana killan pj:tä ja führeria eli Ralea lukuunottamatta. Hän oli johdattava meidät pelokkaat fuksit syvälle Oulun räkäisten sivukujien juottoloiden syövereihin.

Pommarissa tuumattiin, jotta lienee vähintäänkin kohtuullista aloittaa raskas matkamme kevyllä verrtelylynkillä parin olut pullon korkin ympäri ja niinpä muutamat meistä lähtivät tukemaan lähiakuppojen horjuvaa taloutta ostuen erinäisia määriä mallasjuomia. Tälläväljä ja tämän jälkeen pelasimme noin vuosimallia -80 olevaa elektronista pelilaitetta, joka sai meidät kaikki mykistymään audio-visuaalisella kauneudellaan (silti peli oli parempi kuin yksikään windowsin alla pyörivä, mihin taas ei paljon vaadita). Kaljojen saapuessa pienet iloiset fuksit taputtivat karvaisia käsiä ja totesivat kuin yhdestä suusta "uuteen nousuun!".

Vaan paikalleen ei sovi jämhähtää ja the saints went marching on. Ravintola Caio avautui parahaksi neljältä, sinne siis. Biljardipöytä löytyi ja tikkaakin heitettiin. Olutta laski myyjä hanastaan ja pari alkuasukasta päälyili nurkkauksestaan tästä mesoavaa miesjoukkoa, joka miesluvultaan (yhtään naista ei ollut joukossa, yllätys?) oli tässä vaiheessa vähän+3. Aikamme Caiossa tahkottuamme päätimme suorittaa transportaatio-operaation kohti keskustaa ja sen loppumattomia olutlähteitä.

Lähestyminen meni hieman pitkäksi, mutta Grammariin katras kuitenkin tiensä löysi. Yhä olut maistui, joskin porukkamme oli huvennut muutaman yksilön kaikottua itseään ravitsemaan.

Kotvan kuluttua vähän kappaletta miehiä suuntasi kulkunsa Kantikseen, jossa porukkamme alkoi karttua. Muutamat mustahaalariset ilmestykset liittyivät seuraamme ja puuttuvat lampaatkin palasivat harharetkiltään. Kantiksessa ei porukan paljous päässyt mainittavasti häiritsemään, mutta kaikki 15 tietotekniikan opiskelija yrittivät parhaansa.



Next stop Redneck. Ohjelmasta poiketen suunnistimme Redneckiin. Emigrantsin ja Rossion kallit kaljat eivät meitä miellyttäneet joen muutamat meistä fuxista passitettiin em. paikkoihin vahtiin, josko sinne ilmaantuisi "omiamme". Muut marssivat suorinta tietä Redneckiin ja olusen ääreen. Ainakin allekirjoittanut käytti hyväkseen paikassa tarjottavan oluen toverillista hinnoittelua ja nautti useammankin tuopposen. Muutenkin neckissä oli mukava meininki ympärillä pyörivien sotilasmiesten luodessa "turvalisuisuden tuntua".

Tämän jälkeiset tapahtumat ovat jo hieman heikommin allekirjoittaneen muisissa, lienevätkö Neckin halvat kaljat teheet tehtävänsä. Nevskistä kuitenkin muistan itseni löytäneeni. Kaljaa kai sitä sielläkin juotiin... Juu ja toki Kaarlessa ilmaiset tuopi juotiin, vaikka epämiellytävä portsari sortikin meitä fuksipoloisia vieden narikassaan seuraavan viikon puuorahat. Ei auttanut itku eikä tinkuu markkinoilla.

Oletettavan monen mutkan kautta seuraavat muistikuvat löytyvät Reidarista. Siellä tuli todettua, ettei korttipelionni ainakaan kasva suhteessa juodon viinan määrään. Tässä vaiheessa oli porukkamme iloisesti levittäytynyt ympäri kaupunkia kuka mihinkin paikkaan mielistyneenä. Kaikki lienevät kuitenkin olleet tämän pienen excursion kanta-vassa hengessä mukana - nur Lagerbier.

## Jääkää hyvästi ystävät

**Hyvät ystävät, kun nyt luette täitä viimeistä viesti olemme kaikki jo poissa, lähteneet. Toteutimme nimittäin 16382:n ystäväni elämänaikaisen suurimman haaveen, ryhmälähdön maailmanennätyksen (Guinnessin ennätysten-kirjan tarkkailijan lähtiessä mukanamme)! Olkoon tämä dokumentti virallinen selostus jäsentemme suunnattomista ponnisteluista maailman suurimman ryhmälähdön onnistumiseksi.**

Järjestelyt aloitettiin jo vuosi sitten kartoittamalla maailmanlaajuisesti halukkaita lähtijöitä lehti-ilmoituksin, tv-mainoksin, kiertokirjein internetissä sekä lukemattomin erilaisin kampanjoin. Lopulta monivaiheisien karsintojen jälkeen saattiin kasaan nykyinen porukka, onnelliset. Hakijoista karsittiin 96% pojia, joten kasassa on todellinen eliittilähtijäporukka.

Projekti edistyessä yhteishenkilöryhmässä kasvoi ja lähestyksemme vielä toisiamme painatimme kirjan sisältään jokaisen jäsenemme lyhyen elämänkerran (kirja on muuten jokaisen teidänkin luettavissa internetissä, kiltalaiset lähtijäystävämmä ovat kuvattuna otit:ry:n julkaisemassa fuksimyyntikuvastossa tämänkin terminaalin liitteenä). Yliopistostamme porukassa on mukana edustajia mainittujen lisäksi taloustieteen osastolta sekä suurin osa Olut ry:n jäsenistöä. Suomalaisille lähtijöille olemme varanneet päälepuettavaksi kansallispuvut jääkiekkoleijonien itsensä nimikirjoittamilla pelipaidoilla varustettuna sekä tietysti Suomen liput mitä heiluttaa lähdön hetkellä.

Porukka siis jaettiin lähtötapahduskuuden mukaan osastoihin, mainittakoon alapääosastot maa-, meri-, ilma- sekä avaruuslähtijät, joista jokainen rupesi itsekseen innokkaasti toteuttamaan ryhmälähtöän. Avaruuslähtijöiden vähyyden vuoksi heidät kuitenkin yhdistettiin ilmalähtijöihin. Avaruuslähtijöiden projektia valittiin vetämään ex-astronautti Nestor Punju, joka aikoo huomattuaan avaruudesta Mururoan täräykseni, katkaista kesken avaruuskävelyn turvaköytensä ja ajelehtia kavereineen tyhjyyteen mukanaan kultalaatalle kaiverrettu viesti Adiokselta.

Eniten lähtijävereitamme valitsi ehdottomasti merilähtemisen. Perusteltiin mm. "Kun tuo meribiologiaan ja merten ekosysteemeihin tutustuminen on jäänyt elämässä vähille ja nyt pääsee ihan Karibialle". Merilähtijöiden päämääränä olivat meidänkin nykyään niin hyvin tuntemat Mururoan atollit, ja tarkoituksesta oli saapua perille lähtemään parahiksi räjäytyskiin aikoihin. Kävi kuitenkin niin että ensimmäinen ryhmä joka oli aikeissa lähteä ensimmäisen ydinrakenteelle joutui lapsellisten ranskalaisien viranomaisten pysäyttämäksi vaikka ryhmä selkeästi ilmoitti ettei tarkoituksesta ole ollenkaan häiritä koetta, päinvastoin.

Eivätkä ranskalaiset edes suostuneet upottamaan aluksiamme erään terroristijärjestön Rainbow Warriorin tapaan ja vieläpä "pelastivat" laivoillensa mereen hypänneet toverimme. Kostaaksemme Ranskan viranomaisille olemme pistäneet yhdistyksen asiamiehet asialle ostamaan jostain entisen itä-blokin maista halvalla pienien ydinlatauksien jolla viimeistään lähdemme, saakoon ranskalaiset niskoilleen tämänkin pikku pamauksen seuraukset.

Tämän kuultuaan osa lähtijöistämme vuokrasi räjäytysalueelle pääsyn varmistamiseksi Jari Komulaiselta sukellusveneen, mutta he törmäsivät jo Ruotsin rannikolla Gotlannin saaren Visbyn kaupungin edustalla venäläiseen ydinräjäytöiseen Varsova-luokan sukellusveneeseen 'sha Stalina' aiheuttaen pienien paniikin lähtöhaluttomissa Visbyläisissä. Pääsivät kuitenkin, onnelliset lähtemään hukkumalla, vaikkakin hieman etuajassa. Myös suuri osa merilähtijöistämme noudattaa Alfred Vehikon (kiitos kovasti Allu!) kehittämää onnistunutta keulaporttikonseptia, tällä kertaa tosin karibianmeren valkohaita, barracudia sekä myrkkymedusoita kuhisevissa vesistöissä. Karibianmeren laivastomme vaiheita seurataan ympäri Yhdysvaltojen sekä Kuuban rannikoita, sillä olemme ilmottaneet viranomaisille heille tarjotusta ilmaisesta avusta maksimaalisen katastrofin torjuntaharjoituksena, katastrofin missä kukaan ei pelastu. Apumme on todellakin otettu kiitollisena vastaan, tästä on meillä merkinä johtoaluksessamme mukana Yhdysvaltain rannikkovartioston myöntämä kunniakirja ja kultainen kädenpuristus.

Seuraavaksi suurimman lähtijoukon muodostavat ilmalähtijät vahvistettuna edellä mainituilla muutamalla avaruuslähtijällä. Ilmalähtijöiden maanläheisinpäin lähtökeinona mainittakoon ns. mäkihypylähtö, jossa lähtijät laskevat mäkihypyristä toisiinsa kiinnisidotulla ruumisarkuilla, tarkoituksena on saada jatkuva virta vauhdikkaita ruumisarkkuja kyytiläisineen murskaantumaan maahan näyttävän ilmalennon pääteeksi. Tämän lähtökonseptin pilottitestaus toteutetaan yliopistossamme laskiaismäen-laskukisan modified-kilpasarjassa. Olkaa siis paikalla ihastelemassa tulosta! Pääosa ilmalähtijöistä toteuttaa suurinta mielihaluaan yhdistyksen ostamalla muutamalla jumbojetillä, joissa onnekkaat yrittävät saada koneensa katoamaan suureen tunteattomaan lennellessään ristiinrastiin Bermudan kolmion alueella. Tarkoitus on myös lähtijöidemme kohtatessa muukalaisia avaruudesta, levittää voitokasta lähtijä-ideologiaa myös heidän piiriinsä. Otamme alien-ystävämmä mielellään mukaamme ufoineen päivineen. Tapani Kuningasta ja Rauni-Leena Luukanen-Kildeä on pyydetty välittämään viesti kavereilleen, jotta täällä olisi kerrankin halukasta abduktio-materiaalia siepattavaksi. Ellei abduktio saa tuulta purjeisiinsa ystävämmä lähtevät kyllä viimeistään polttoaineen loppuessa jumbojeteistään. Osassa jumbojeteissä on myös mukana useita kappaleitalentokoneiden ns. mustia laatikoita joita viranomaiset voivat lentokoneiden tipahdettua etsiskellä 'onnettomuus'-alueelta. Lentokoneiden henkilökunta on tietysti juonessa mukana lähtijäystäväimme, eli jos vain mieli on joskus tehty naiskennella lentoemäntää tai tietysti itse tähän tarjoutuu lähtijöillellemme mahdollisuus.

Maalähtijäystävämmeksi ovat todellakin käyttäneet mielikuvistustaana, mainittakoontässä yhteydessä vain muutama niistä mielikuvituksellisista tavoista joilla ystävämmeksi toteuttavat elämänsä tärkeimmän oikean ratkaisun. Muistakaan seurata tiedostusvälineitä niin pysytkin ajan hermolla mitä vain ammattimainen lähtijä osaa keksiä! Ystävämmeksi aikovat kaapata yhdistyksen haltuun useimmat maapallon korkeimmista rakennuksista (Die Hard) ja luopua rakennuksista sovitulla lähtöhetkellä hypäämällä niiden katoilta 'varmalähtö'-advanced konseptia hyväksikäytteen. Samoiten aikovat ystävämmeksi vuokrata eri reiteillä kulkevia junia (mm. Helsinki-Kemijärvi sekä tietysti IdänPikajuna) ja ohjata junat törmäämään toisiinsa jokseenkin keskellä reittiään. Mielikuvituksellisista tavoista mainittakoon vielä pieni osan tovereistamme valinneen lähtötavakseen esimerkiksi sirkustykillä taivaalle ampumisen, sarjatulena tietysti. Ja vielä, osa aikoo noudattaa Lemmings-tietokonepelistä tuttua masskill-komentoa (siis sopuli-konseptia, tiedättehän: plop plop plop) ajastetut dynamilippotkötkö taskuissaan.

Kerrassaan hienoa ystäväät, on ollut hieno päätää elämänsä tärkeimmästä onnellisesta ratkaisusta Teidän, Rakkaimmat Ystäväni, kanssanne. Ja vieläpä, että minä pääsen lähtemään Teidän kanssanne on todella suuri kunnia. Adios!

#### eutanasiayan ylioppilas

Voitto Ranne  
edesmenneen ainejärjestö Adioksen edesmennyt puheenjohtaja



## Splättiskisa!!!! ( Die Fucking Die!! )

OTiTin voittamaton splättijoukkue oli 25.10 -95 tetsaamassa yliopiston takamailla. Sääukkelin suosiossakin taisi joukkueemme olla, sillä syysää oli kaunis ( Det Blåste, det var kallt och det regnade hemskt!!!). Kilpailupäivän lähestyessä alkoivat vanhempien tieteenharjoittajien yliiläkityt verisuonet täristää, joten joukkueetta täydennettiin puhtaalla phukshiverellä.

Joukkueemme koostumus oli seuraavanlainen:

Turkka - Isoon maalin on helppo osua  
JyKri - Jyrää yli Kaikkien rutinoidulla innolla  
Sagke - Lännen nopein  
iehowa - Wrath of God  
inoT - Suoraan Doomin äärestä ( idqd )

Saavuttuamme taistelumaastoon huomasimme, että Joukkueemme erottui selvästi "suomiverkkareineen" maastrupukuisten ammatti-sotilaiden joukosta.

1. Taistelumme oli Finanssia (varmaankin kemiaan lukioita) vastaan. Huomasimme heti taisteluohjeet ja pyssyt saatuamme, että finanssi oli värvännyt aidon palkkasoturin konetykkeineen joukkoihinsa. Taistelun alkaessa suunnittelimme pikaisesti taistelustrategiamme: "Die Fucking Die!!" Ensimmäinen erä oli erittäin helppo voitto finanssista.

Toiseen erään finanssi otti puollustaktikan ja yritti palkkasoturin "spermalingolla" tappaa kaiken liikkulan jopa avuttomat lenkkeilijät läheisellä lenkkipolulla. Toisen erän jälkeen pyyhimme skermat pois kasvoiltamme ja jatkoomme hymyilemistä sillä loppuotteluun pääsy oli näin varmistettu.

Väliajalla jolloin odottelimme loppuottelua vastustajiemme selviämistä ( humalatilasta ) innostuivat voittoisan joukkueemme soturit Sagke ja toveri Turkka mitteleämän villin lännen malliin.

Soturit laittoivat selät vastakkain ja läksivät kävelemään kymmenen askelta eri suuntiin. Tuomari alkoi huutaa: "1 , 2 , 3... ". Ja lopulta saapui luku 10. Soturimme käyntivät ja alkoi verinen laukausten vaihto. Sagke vain ampui kerran ja se siitä. Isoon maaliin oli helppo osua.

2. Taistelumme alkoi pimeyden koittaessa. Vastustajaksemme oli selvinnyt Koneen rasvainen joukkue. Koska pimeys oli jo laskeutunut maastoon päätimme taistella vain yhden pidennetyn erän. Edellisestä taistelusta viisastuneena unohtdimme puolustuksen ja hyökkäsimme vauhdilla vihulaisen pääälle. Näin hienolla taktiikalla olimme varmoja voitosta jo etukäteen. Eipä aikaakaan kun vihulainen oli lyöty ja olimme näin varmistaneet OTiTille paikan yliopistojen väliseen splättäyskisaan ensi vuodelle.

## ATK-Yhdyntäpäivät 1995

**Palasipa toimittaja vielä näin vanhoilla päivillään jokaisen terMinaalikirjoittelijan alkujuurille, eli jutustelemaan excusioreissusta. Suokaa anteeksi. Yritetään nyt kuitenkin olla enemmänkin objektiivinen tyyppilisen ylenpalttisen suitsuttelun sijaan.**

Force Majeure syistä olimme me lähtijät (Joku, Toinen, Kolmas ja MoPO) valinneet kulkumme kiidättääjäksi turvallisen tuttavan Valtion Rautatiet, mikätytienkin kostautui törmätessämme vähän väliä samaan vaunuun (ette kuitenkaan varaa mistä vaunusta oli kyse) ahtautuneisiin blankotmslaisiin. Matka kyllä sitten sujui miten keltäkin sujui, joku saattoi olla hieman kännissäkin pohjustettuaan junamatkaa verban? halloweenbileissä. Onnistuin jopa nukkumaankin älytyyäni mukaani eprit (johan sanoin ettei tämä ole tyyppillinen "Haalaripellet rellestää"-kertomus). Aamulla oli sitten kiva? herätä ja huomata junan täytyneen yön aikana nääsviljestäjne hesaan töihin menijöistä. Evässämpyläkin maistui, ja joku saattoi pummatakseen sedältä sosasolaa. Assalla meitä (eiväan blankolaisia) oli vastassa pari paikallista, joiden tarjoaman kyydin hylkäsime ja löydettyämme helsingin yliopiston käväisimme yhdellä (joku saattoi juoda lisäksi omenaliköörää) ale pubissa (samaisessa mitä mainostetaan joka ainoassa Jyrk:n lähetyksessä) a 14,- (happy houruisin 12,-). Yliopistolta joku löysi vanhan kaverinsa ken vei meidät ystäväillisesti ravitsemaan itseämme, safka muuten halvempaa mitä oulussa kiitos hyyn. Ystävällisen ravitsennan jälkeen haahuilimme pääkaupungissa kunnes löysimme itsemme tamperelaisten kyydistä otaniemeen. Majotuimme, asiallinen majotus muuten (jmt 3:n kerhuohuone tms) ja

pääsimmekin sitten pikkuhiljaa asiaan.

Varsinainen ohjelma alkoi osaltamme excursiovierailulla sinebrychoffin keravan panimoille. Vierailun asianton osuus oli kuitenkin tyyppistä panimoa, kierrettiin paikasta toiseen ja tuijoteltiin mukakiinnostuneena isoja käymisastioita sekä pullotuslinjaa (oli muuten tiltissä tuolloin). Asiaosuuteen päästiin sinebrychoffin henkilökuntamyymälässä käynnin jälkeen panimon omassa baarissa jossa meille oli varattu tunti aikaa täyttää päämme. Täytimme päämme jokainen kykyensä mukaan ja suuntasimme kakkosvierailulle juulet-pakkartille. Matkustaminen sujuikin tästä eteenpäin kerrasaan hilpeissä tunnelmissa. Juulet-pakkartilla kuuntelimme jälleen hyvin mielenkiintoiset kalvosulkeiset ja söimmekin jotain ja päästiin jälleen asiaan. Jopa niinkin että toimittaja innostui spekuloimaan esittelijän kanssa juulet-pakkardin uudesta toimintastrategiasta. Yhteisymmärrykseen ei päästy. Muutkin killan edustajat kunnostautuivat kysymällä vaikeita (Miksi tää on tämän väriinen? Hei mitä tää maksaa?). Palattiin siinä sitten otaniemeen jossa alkoikin hallitsten yhteinen kokous. Teimme kolmannelle oharit (jätimme kokoukseen juomaan virallisille edustajille varattuja ilmaisia kaljoja) ja lähdimme omin avuin tutustumaan helsingin yöelämään. oihan pikkulauantai.

Helsingissä kävimme sitten ainakin vanhalla ja kai muuallakin kunnes päädyimme happy daysiin. Kerrassa loistava rafla, kooltaan about 2.5 x dnc tyyliltään oulun panimo täynnäin kolmikympistä sinkkunaista. Vannoinkin vielä joskus saapuvani sinne uudelleen. Ikäraja tosin 24v, mutta eihän se meitä 23-vuotiaita haitannut. Matkamme jatkui viimeisellä onnikalla takaisin otaniemeen, unohtamatta kuitenkaan käydä syömässä maailman parhaalla grillillä (siis lyön henkilökohtaisesti turpiin jokaista ken kehtaa kertoa käyneensä syömässä \_hyvä grillisafkaa\_ kyseisellä snagarilla). Otaniemessä joku ja toinen valuivat ilmeisesti rantasaunalle jossa kuulemma ytpläiset pitivät bileitä, toimittajan painuessa smökkien kemistibileisiin. Siellä oli jopa tyttöjä (kts. jäljessä).

Aamulla sitten pääsimmekin nauttimaan hyvää aamiaista (iso plussa järjestäjille) rantasaunalle. Päivän ohjelmassa oli tiedossa asiattomia luentoja otaniemen pääräkennuksen e-salissa. Haahuilimme otaniemellä hetkisen aamutuiman, joku ja toimittaja painuivat majoitustiloihin nukkumaan flunssaa pois vietettyään ensimmäiset kaksi minuuttia luentoja, kolmannen ja toisen jälnessä juomaan kaljaa (omien sanojensa mukaan) luentosaliihin. Nukuttuamme flunssamme pois haahuilimme otaniemessä lisää ja vietimme luentojen kaksi viimeistä minuuttia luentosalissa. Noudattaan ohjelmaa ja seuratessamme opastamme tutustuimme helsingin yön & ravintolaelämään (ohjelman mukaan kello 16-20 torstai-ilta-päivänä). Vierailimme ainakin ytp:tä sponssanneissa rafloissa sekä vanhalla että compucafessa.

Compucafe oli kyllä melkoinen pettymys, suuresta mainostuksesta huolimatta paikka oli piskuinen rafla jossa muutama pc ja pari päättää. Lisäksi vielä henkilökunta kokoajan mudasi toisella kahdesta pääteestä. Vanhan netticafe sen sijaan oli asiallisempi, kymmenkunta päättää ja baaritiski vieressä. Tunnelmakin oli lepoisampi. Tässä vaiheessa toimittajan ja muiden tiet erosivat toimittajan kädessä paikallisen kamunsa kanssa toista miljoonatta kertaa reissulla mäkissä syömässä ja kierrellessä muitakin rafloja. Illan ohjelmana oli sitten Canniballs-bileet smökissä ja täytyy tunnustaa tässäkin kohdalla järjestetty ohjelma toimittajan mielestä hieman tökki. Bileet kulkivat suunnilleeni niin että 100 tikkiläistä spekuloi keskenään mm. schemestä pikkihuoneessa ja 20 muuta vierasta seurasivat silmä tarkkana jotaan videoesitystä isossahuoneessa. Naisia ei juurikaan bileissä ollut (kts. edellä). Jatkot olivat sitten rantasaunalla, jotka toimittaja päätti jättää välili flunssansa vedoten. Aamulla heräsimme (yllätys?), kävimme aamiaisella ja hyvästelimme muut ytpläiset. Keskustassa oli vielä hetkisen aikaa, niinpä toimittaja ja toinen käväisivät asematunnelissa levykauppassa josta toimittaja löysi minutissa kaksi levyä mitä oulusta ei löydä hienosäätöpanssarivaunullakaan. Joku ja kolmas päättivät jäädä vielä viikonlopuksi helsingiin. Toinen matkusti kotiinsa ja niinpä toimittaja oli vähällä joutua yksikseen (blankolaisia ei lasketa) matkustamaan junalla oulun. Onneksi toimittaja törmäsi assalla vanhaan lukiokaveriinsa ja niinpä oli matkustaminen sangan rattoisa vanhoja muistellen ja elämästä spekuloiden.

### Loppusanat:

Toimittaja oli aikoinaan fuksina mukana ytplä vuonna 1991 ja täytyy kyllä todeta silloisten bileiden olleen megakaupalla isommat. Tosin tälläkertaa en juurikaan viettänyt aikaa muiden ytpläisten seurassa, omaa ohjelmaa kun oli yllinkyllin. Ensi vuonna ytp on sitten turuus.



Pekka.Pussinen

## ARKITODELLISUUDEN HARMAA VERKKO

Matti heräsi ovikellon sointiin. Tietäen, että pian joku muu perheenjäsen menisi avaamaan oven, hän käänsi kylkeään ja jatkoi nukkumistaan. Juuri horroksenkaltaiseen tilaan päästyään hän kuuli vanhan, tutun ovikellon äänen uudelleen.

"Äiti", Matti huusi. Hiljaisuuden kestettyä muutaman sekunnin hän vielä yritti: "Aukaskaa joku ovi!" Mitään kiuruhtavia juoksuaaskelia ei kuulunut. Se tiesi jotain kamalaa; olisi noustava ylös.

Matti hypälsi, jalkeille nopeasti ja veti jalkansa mustat, vanhat verrytelypuvun housut. Samalla kun hän hapui eteenpäin ilman silmälasejaan hän kiskoi pääleen hieman liian pientä T-paitaa. Ovellahan voisi olla kuka tahansa näin lauantainaamuna.

"No mä tulin ny sitten", sanoi tuntematon mies Matille tämän avattua ulko-oven. Matti ei juurikaan keskitynyt katselemaan miehen kasvoja, vaan hän ihaili loistavan aurinkoista loppukesän ilmaa. "Nii että tuunko mä sisään?" keskeytti mies Matin ajatukset.

"Niin, anteeksi?" "Joo, mä tulin nyt kattoon sitä sun kovaleväs, eikö sulla ollu se hajonnu? Seagatehan sulla oli rikki? Viikon vanha, takuujuttu, eikö?"

"Joo, aivan.." Matti muisti edellisen päivän puhelun koneen myyjälle. Myyjä oli luvannut hoitaa asian kuntoon ja sanonut, että eräs heidän työntekijänsä oli menossa suorittamaan jotain asennusta lähistölle joten tämä voisi käväistä katsomassa konetta ja kovaa. Matti oli arvelutettu että tuttuun tapaan hän saisi raahata itse kovan seuraavalla viikolla myymälään, jossa hän saisi pienen keskustelun jälkeen uuden tilalle. Mutta tässä nyt sitten oli aivan ammattitaitoisen näköinen, nelissä-kymmenissä oleva huolto mies, aivan hänen ovellaan ja tulossa kovaa vauhtia sisään työkalulaukun kanssa.

Matin huone oli talon toisessa päässä, joten mies käveli hieman likaisilla kengillään viisimetrisen käytävän maton likaiseksi. Matti ei kuitenkaan jaksanut sanoa asiasta, sillä kyllä äitikin ymmärtäisi kun kovalevy oli kuitenkin sen verran arvokas.

"Joo, tossa se kone nyt sitten on. Se kova on irti, että nostaa vaan kuoret irti niin saat sen käsisi." Mies käveli koneen luu ammattitaitoisen ja istui alas Matin työtuoliin. Hän nosti koneen kuoret irti ja alkoi tarkastella kovalevylitintä.

"Eihän tätä oo sitten missään vaiheessa laitettu väärinpäin tähän liittimeen?" tämä kysyi mutta tokaisi heti perään "Eiku ei tietenkään, tähän oli valmis paketti kun sää tän ostit, eikö?" Matti mumisi myöntävän vastauksen ja sanoi menevänsä hakeen jotain syötävää - hän kun oli juuri heränyt.

Keittiössä Matti näki lapun: "Olemme mummolassa, tulemme huomenissa. -Äiti" Jääkaappi oli lähes tyhjä. Pöydällä lojui päivän lehti ja sen päällä kahvipannu. Lisäksi sivupöydällä oli mikroaaltounin vieressä muutama pulla pussissa. Matti sieppasi ne mukaansa ja palaili huoneeseen.

"No?" hän kysyi. Mies oli ruuvaamassa jotain irti kovalevyn pohjasta, mutta lopetti sen kysymyksen yllätettyä hänet.

"Joo, vähän vaikuttas että levypinnat ois jumissa jotakin, siellä vois olla joku vieraesine. Ajattelin tarkistaa sen, mutta tartten pari työkalua. Ja siihen voi mennä jonkin aikaa. Onko sulla kiire jonkinakin?" "Ei mulla oikeestaan.." Matti muisti kuinka heillä oli tarkoitus pelata samana päivänä CyberPunkia mutta arveli että vielä he ehtisivät.

"Joo, voimaks mää soittaa tolla?" kysyi mies osoittaen Matin valkoista puhelinta. Matti mumisi jotain hyväksyvää ja mies tarttui puhelimeen. Hän nosti luurin eteensä jotta voisi painella numeron, mutta hetken emmittyään hän laski puhelimen alas pöydälle ja katseli kovalevyn hetken. Sitten hän nosti puhelimen uudelleen ja valitsi nopeaan tahtiin numeron.

"Mauno täällä. Olen nyt kattoon sitä rikkonaista kovaa, ja tarttisin ne kovakalusarjan. Voisko.. Nojoo, miten pian? .. Joo, okei. Hei." Mauno laski puhelimen takaisin pöydälle ja katsoi Mattia. "Meillä on mies lähistöllä, joten se tulee varmaan parissakytä minuutissa." Matti mietti mitähän nyt pitäisi tehdä; odotusaikana olisi hyvä varmaan tarjota kahvia tai joatain. Mutta onneksi Mauno ratkaisi ongelman Matin puolesta. "Odotan autossa. Voin varmaan käyttää takaovea?" Matin huone oli aivan takaoven vieressä, joten Mauno poistui ennekuin Matti ehti vastata.

Matti meni takaisin keittiöön ja otti kylmäkaapista mehua. Sitä juodessaan hän vilkaisi ikkunasta pihalle ja näki Maunon istuvan autossaan ja nyökyttävän tasaisesti päättää.

Takaovi aukesi jälleen puolen tunnin kuluttua. Mauno astui sisään ja käveli Matin huoneeseen. Matti oli pedannut sängyn ja vetänyt jalkaansa shortsit.

"Joo, se työkalusarja on melko iso, pitää varmaan aukasta ikkuna."

Matti yllätti kovalevysarjan koosta, mutta aukaisi kuitenkin suuren ikkunansa. Samalla hän kuuli pihalta auton peruuttavan. Vilkaistuaan ikkunasta hän näki pakettiautoon kiinnitetyn norsturinkalaisen laitteen, jonka päässä oli hyvin hienomekaniselta näyttävä, puolisen metriä kanttiinsa oleva "työkalu". Auto peruutti juuri tasaisesti nurmikolla, jättäen puolenkymmentäsenttiä syvät urat puoliksi turpeesta tehtyyn pihaan.

Mauno tuli ikkunaan aivan Matin viereen ja kaivoi vyöltään radiopuhelimen. "Joo, anna tulla. Vielä vähän. Okei. Vasemmalle, lisää.. Annan mennä vaan. Joo, ja nyt taas taakse. Okei. Selvä." Hienomekaninen laite oli tullut aivan tietokoneen viereen. Nyt Matti erotti siinä useita

ruuvimeisseleitä ja suuren määren erilaisi ruiskuja ja hiomalaitteita.

Mauno istui kovalevyn ääreen ja tarttui laitteeseen tomerasti. Muutamassa minuutissa hän oli laitteella saanut avattua kovalevyn ja oli hyvä vauhtia irrottelemassa levyjä toisistaan. Kovalevysarjan kuljettaja tuli tällä välin ikkunaan ja katseli Maunon työskentelyä. "Ihan hyvä päivä, vituttaa istua autossa." autokuski sanoi. "Joo, no pakko kai sitä jotain on tehdä että leivässä pysyy" Mauno vastasi. Matti päätti juuri silloin että hän ei jaksanut jäädää kuuntelemaan miesten small-talkia vaan menisi suihkuun. Hän ilmaisi aikomuksensa miehille mutta kumpikaan ei tunnuttu välittävän.

Suihku ikkuna oli aivan Matin huoneen ikkunan vieressä, joten tämä näki kun autonkuljettaja meni kaivamaan jotain pakettiauton lastilista. Tämän jälkeen hän meni avoimelle pihanurmikolle ja laskosteli sen siihen. Matti arveli miehen hieman piristävän itseään loikoilemalla auringonpaisteessa.

Kun Matti palasi huoneeseensa pelkät kalsarit jalassaan hän huomasi, että nurmikolle levitety liina olikin jonkinlainen telta. Mies oli juuri vetänyt jonkinlainen paineilmalaitteen käyntiin ja telta alkoi saavuttaa puolipallomaisen muotonsa.

Mies oli juuri hakemasta toista laitetta jonka hän sitten yhdisti toiseen venttiiliin. Telta oli läpinäkyvä, joten Matti arveli sen olevan jonkinlainen auringonottosysteemi.

"Mihin tota telttaa tarvitaan?" Matti kysyi kuitenkin Maunolta. "Hmn.." "Että mihin tota telttaa tuolla ulkona tarvitaan?" Matti toisti kysymyksensä työhönsä uppoutuneelle Maunolle. "Niinjoo, se on tyhjiöteltta, meidän pitää sulkea tämä kovalevy siellä, ettei sinne jää ilmaa. Se ei oikeen tykkää siitä jos siellä on jotain kaasua."

Matti ajatteli jo että onkohan tämä ihan normaaliala - kukaan ei ollut koskaan kertonut hänelle että kovalevyn korjataan jopa nän perusteellisesti. Samalla hänен sisäänsä alkoi hiipiä pieni pelko siitä, mitä tämä koko käsittely maksaisi.

Kello alkoi lähestyä puolapäivää kun Mauno yhtäkkiä nousi ylös ja käveli kohti takaovea. "Niin, joko se on valmis?" Matti kysyi. "Ei, meillä on tauko." Mauno sanoi ja käveli autossa istuskelevan miehen luo. Mies nousi autosta ja nosti perässään kassin, jonka läpi kuulsi toistakymmentä keskiolutpuloa. Mauno kävi autollaan ja palasi pian pienen kangaskassin kanssa, jossa epäilemättä oli evätä. Miehet kävelivät muita mutkitta tyhjiötelttaan ja istuivat alas.

Hetken jutusteltuaan miehet kaivoivat esii tupakkia-askit ja alkoivat polttamaan. Lisäksi autonkuljettaja taroili olutta Maunolle joka ottikin sitä vastaan. Puolisen tuntia miehet polttivat tupakkaa ja joivat olutta tyhjiötelttassa. Tupakan savu hajosi nopeasti ympäröivään tilaan ja imeytyi todella nopeasti venttiilin kautta ulkoilmaan, jossa paineilmalaite piti yllä telttasa vallitsevaa tyhjiötä. Matti mietti hetken miten miehet selvisivät siellä, vaikka tyhjiön pitäisi olla täydellinen.

Tauon jälkeen Mauno palasi kovalevyn ääreen ja jatkoi sen korjaamista. Matti alkoi lukea keskenoliutta Asimovin romaaniaan ja makoili sängyssä. Hän oli niin keskittynyt romaaninsa, että huomasi miehen poistumisen vasta kun ulko-ovi sulkeutui. Myös kovalevy oli poissa.

Matti hyppäsi pystyn ja katsoi ulos ikkunasta kun Mauno käveli tyhjiötelttaan. Mies asteli muita mutkitta telttan sisään ja asetti kovalevyn maahan. Tämän jälkeen hän asettui vatsalleen kovalevyn viereen ja kaivoi taskustaan meisselin. Ruuvien kiinnittämiseen meni noin kymmenen minuuttia, jonka jälkeen Mauno astui ulos teltasta.

Automies meni välittömästi purkamaan telttaa, kun Mauno käveli sisälle ja alkoi asentamaan kovalevyn koneeseen. Muutamassa minuutissa kaikki oli valmista ja hän laittoi töpselin pistorasiaan. Virtakytkimen naksahdus ei tuonutkaan tuttua hiljaisuutta vaan kuului surahdus ja sen jälkeen tasainen hurina. Kovalevy toimi.

"Öhh.. Hienoa.. siis että se toimii. Niinjoo.. miten sen.. laskun.. kun mulla ei nyt.." Matti aloitti, mutta Mauno keskeytti välittömästi: "Ei tämä nyt maksa sulle mitään kun tää niinku menee siihen takuuseen, Seagateillahan on nuo tkuut, tiitähnsää."

Miehet vetivät kovalevysarjan pois ikkunasta. Matti oli palvelusta yllättynyt eikä osannut muuta kuin kiittää. Miehet poistuivat autoillaan ja Matti jäi käyttämään upouutta tietokonettaan.

Muutaman kilometrin ajettuaan miehet pysähtyivät aivan tavallisen näköisen huoltoaseman eteen ja nousivat autoistaan. Mauno kantoi kädesään kläpinäkyvään muoviin pakattua esinettä, jonka hän oli poistanut Matin kovalevyn sisältä. Miehet kävelivät huolatmolle ja siellä suoraan WC:hen. Autonkuljettaja jäi seisomaan WC:n oven sisäpuolelle pitäen voimakkaasti kiinni kahvasta. Mauno puolestaan käveli WC-altaan luo ja painoi kätensä tarkasti ja vakaasti peiliin, joka oli altaan yläpuolella. Samalla hän laski muoviin pakatun esineen altaaseen, ja muutaman sekunnin odotukseen jälkeen allas pyörähti ympäri.

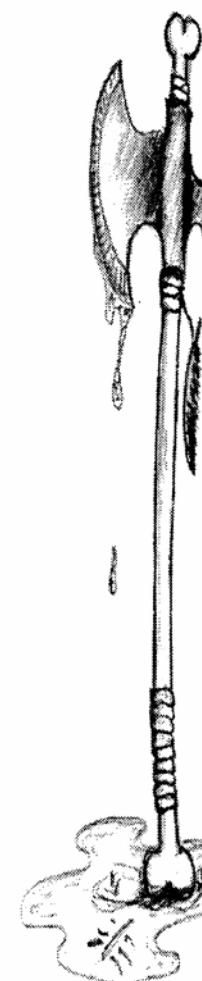
Miehet poistuivat WC:stä ja kävelivät autoon. Autossa miehet istuivat päättäen tasaistesti nyökyttäen kolmetoista minuuttia, jonka jälkeen he nousivat ylös ja kävelivät samaan WC:hen. Allas oli edelleen ylösaisin. Mauno painoi uudelleen kätensä peiliin, ja allas pyörähti jälleen oikeinpäin. Nyt altaassa oli kuitenkin ruskea kirjekuori, jossa oli selvästi rahaa. Mauno otti kirjekuoren ja laittoi sen taskuunsa. Rahaa olisi pennilleen oikea määrä. Ainahan sitä oli.



## Sipopiprock

# ERETRIALAINEN KIRVESHIPPA

Tämän loisteliaan pelin alkujuuret ovat Eretrian planeetalla kosmoksemme keskuksessa. Se miten tämä peli on päätynyt työpöydälleni, on erittäin vaikeaa ja lähes mahdotonta selittää järjellisyden antamissa rajoissa, joten jätän asian tältä osin käsitlemättä. (Olen sovittanut pelin maan oloja vastaamaan, joten erittelen erääät alkuperäisen pelin pelivälineet, sekä pelaamisvariaatiot lopussa kohdissa a1 - a42 678.



## ERETRIALAINEN KIRVESHIPPA!

### Peliin tarvittavat välineet:

- A. Puolukoita omaava metsä alue (a1)
- B. Mumma (a2)
- C. Kirves (a4)
- D. Hyvää mieltä tarpeen mukaan (a5)

### Pelinkulku kaikessa yksinkertaisuudessaan on seuraava:

- I Anna mummalle ämpäri ja etumatkaa
- II Odota kunnes mumma on kerännyt ämpärin täyneen puolukoita
- III Mene noin 50m etäisyydelle mummasta.
- IV Yritä sen jalkeen osua kirveelläsi mumman puolillaan olevaa puolukka ämpäria siten, että kirves kulkeutuu kohteeseensa. Mumman hieman raollaan olevien jalkojen välistä.
- V Jos et osu mummaan vuorot vaihdetaan.
- VI Jos osut ämpäriin olet voittanut 5 pistettä ja vuoro siirryt mummalle, joten pelin sääntöjen laatijat ovatkin suositelleet seuraavanlaista toimintamallia kohdassa IV. Yritä osua mummaan äläkä ämpäriin, tätä voit suuremmalla todennäköisyydellä välttää, niin usein kuolemaankin johtaneessa kisailussa, huonompaan asemaan joutumisen.

Eräs kuuluisa ja kunnioitettu Eretrialainen mestari pelaaja ja kosmoksen moninkertainen mestari Grh Th, on kehitellyt seuraavan ällistytävän juonikkaan ja mitä nerokkaimman peli-taktiikan Eretrialaiseen kirveshippaan:

Kohdassa IV, hän teippaa kirveeseensä kolmetoista kiloa räjähiteitä, sytyttää sytytyslangan, heittää kirveen Mummaa kohti ja poistuu itsestään katsottuna takaoikealla sijaitsevaan valtavan suureen ja ällistytävän viihtyisään betonibunkkeriin, kahville.

Tämä ärsyttää suuresti klassisen tyylin pelaajia ja he ovatkin vetäneet Grh:n lukemattomia kertoja oikeuteen, mutta eivät ole kertaakaan ehtineet oikeusistuntoihin ennen kuolemaansa (klassisen pelityylin luonteesta johtuen). Niinpä Grh on nostanut sievoiset summat rahaa aiheettomista kanteista ja kunnian loukkuksista.

#### Huom!

Monta kertaa ovat "virattomat, epäpätevä ja kaupalliset astronomit" ry:n jäsenet antaneet pelistä seuraavalaisia julkilausumia.

#### Ensinnäkin:

Jos mielessäsi edes käväisee pelata Eretrialista kirveshippaan, olet todennäköisesti heikkomielinen, multi-persoonallisuksiin taipuvainen, erittäin aggressiivinen ja luultavasti erittäin typerä Undulaatti, joka ei kaihda mitään keinoja saadakseen maailmankaikkeuden ensimmäisenä Undulaattina tunnustusta tekemällen loisteliaalle keksinnölle. Nimittäin polttoomoottorikäyttöiselle joolle.

#### Lisää jo esitellyistä pelivälineistä:

**A1.** Puolukoita omaava metsä alue on Eretriassa yleensä laamahedelmä kasvava lima-plantaasi, jonka haju on oksettavan imelä eikä sen piirteitä pysty järkeään menettemättä kuvaleemaan.

Laamahedelmät sen sijaan ovat erittäin maukkaita ja hyvin haluttuja ympäri kosmoksen, joskin ne ovat ymmärrettävistä syistä erittäin kalliita. Yksi laamahedelmä maksaa yhden keskinkertaisen linnunradan vuosittaisen bruttokansantulon. Tästä johtuen monet pitävätkin laama hedelmillä pelaamista suurenna tuhlausena ja loukkausena monia kosmoksen kulinaristeja kohtaan.

(Eretrialaiset viisveisavat moisesta haihattelusta ja murskaavatkin korillisen laamahedelmä suorassa Hologrammilähetysessä joka viikko. Silkkaa ilkeyttää).

#### Ja toisekseen:

He suosittelevat sinulle jotakin seuraavista kolmesta hoitomuodosta.

1. Mene itseesi (äärettömän vaikea ja vaarallinen hoitomuoto. Sopii yleensä ainoastaan hulluille.)
2. Tilaa aika henkilökohtaiselle aivomekaanikollesi. (luultavasti tästä ei ole mitaan hyötyä, koska jokainen hyvinmenestyvä aivomekaanikko pelaa vapaa-aikanaan Eretrialista kirveshippaan.)
3. Tee itsemurha. (tämä on paras ja helpoin tapa päästää henkilökohtaisista ongelmistasi lopullisesti ja kertaheitolla)

**A2.** Eretrialaiset käyttävät Mumman tilalla kissapersoonaoliota, joka on äärettöman nopea keräämään laama hedelmiä. Tämä olio on myös ällistytävän tarkka heittämään kirvestä ja Eretrialaiset ovat puolestaan kirveen heitossa kosmoksen suurimpia kämmäreitä. Tästä johtunee se seikka, että Eretrialaisen ammattipelaajan keskimääräiseksi eliniäksi on laskettu 20,63 sekuntia.

**A4.** Kirves on Eretriassa vastaavan näköinen kuin meillä kotona, mutta se on miljoona kertaa omituisempi. Omituisempi se on lähinnä siksi, että se osuu lähes poikkeuksetta heittää jää polveen ja murskaa "polvilumpion" käytökelvottomaksi. Tästä johtuen Eretriassa ei ole yhtään ainutta tervepolvista yli 10-vuotiasta laamahedelmien kerääjää.

**A3.** Ämpäria vastaa pieni laamapuun lehdistä valmistettu kori, johon voi kerätä laamahedelmiä. Kori on äärettömän mielenkiintoisesti valmistettu ja se on käsittämättömän hienovarainen:

Kun nostat jotain korin lehdistä ylöspäin, niin jokin toinen lehti nousee samalla hetkellä, juuri samalle korkeudelle. Erityispiirteenä on se, että lehdet nousevat mielivaltaisessa järjestyskessä ja kenen tahansa korissa.

(Tämän Eretrialaiset selittävät monimutkaisella kaavalla: Äärettoman tuurin ja sattuman suhteesta "virattomat, epäpätevä ja kaupalliset astrologit" ry:n pääkirjanpitoon.)

**A5.** Hyvää mieltä - käsite on eretrialaisille lähinnä huono vitsi.

Eretrialaiset ovat tunnetusti maailmankaikkeuden humorintajuttomin, rumin ja pessimistisin kansa, johtuen luultavasti toistuvista epäonnistumisista kirveshippa pelissä ja äärettömän kivilaista polvi vammoista.



Loppukohdat ovat niin täydellistä paska, mm. elämisen tarkoituksesta, täydellisestä elämästä, viikon varmoista vedonlyöntikohteista, (jotka ihme ja kumma osuvat aina kohdalleen) etten ole viitsinyt edes kääntää niitä Eretrian kieletä.

Tv: Ruututoimitus

Valitamme kirjoitusvirheitä ja epäolennaisuuksia. Syy on luultavasti toimituksen heikkomielisessä toimittajakunnasta tai vioittuneessa joissa.

Valitukset voivat jätättää virallisena valitusajana 02.02.1996- 04.04.20034.

Kiitos!

Dozig

## Politiikkaa & Piparkakkuja

Mika, tietofuksi ja muutenkin kunnollinen ihminen, valmistautui eräänä marraskuisena torstaipäivänä huolellisesti koulumatkalleen, sillä oihan illalla luvassa hänelle ensimmäinen tietoteekkareiden pikkujoulu, eikä hän tahtonut jäädä Lapin Kullan rekan ylijamaksi. Niinpä Mika pakkasi huolella reppuunsa myös isänsä Kostamusreissun tuliaisen - McCormick-vodkapullon - sekä litran omenamehua, johon hän suunnitteli kyseistä esanderia lantraavansa.

Yliopistolla Mika aina niin tunnollisesti kuunteli jokaisen luennon alusta loppuun ja teki steriiliin siistit muistiinpanot. Mika myöhäili hyväät tuuriaan, kun pikkujoulut järjestettiin juuri torstaina. Muutoin hän ei olisi niihin voinut osallistua, koska lukujärjestysessä oli aina jotain muuta ohjelmaa. Tänään hän kuitenkin järjesti tiensä teekkaritalolle jo kolmeksi, jolloin oli alkava Tietoteekkarikillan vuosittainen vaalikokous. Parin muun fuksin tavoin hän oli aikaisessa eikä päässyt sisälle kunnes vanhempaan kansaan saapui ovia avaamaan.

Itse kokoustilaisuudessa (joka pääsi erinäistä syistä johtuen alkamaan puolituntia myöhässä) Mika istui muiden uojen fuksien joukossa tehden itsensä mahdollisimman pienen näköiseksi, sillä olisihan ollut kovin ikävää, jos hänet olisi valittu johonkin mahdollisesti jopa vastaan kantoa vaativaan tehtävään ja tämä taas olisi vaikeuttanut Mikan mahdollisuksiin suorittaa opintosuunnitelman edellyttämät 40,5 opintoviikkoa tänä vuonna. Mika kuitenkin onnistui pysyttelemään mahdollisimman huomaamattomana, eikä häntä valittu. Muutoin Mika oli kovin

tyytyväinen kokouksen tuloksiin, sillä saatiinhan yksi fuksi jopa hallitukseen saakka sekä useita fukseja toimihenkilöksi erinäisiin (nakki-) hommiin. Vaaleissa killalle saatiin valittua uusi puheenjohtaja ja hallitus sekä aimo kasa erilaisia toimihenkilöitä (tottapa noistakin jonkinlainen lista jostain kohtaa tätä julkaisua löytyy, allekirjoittanut ei sellaista tähän hätäänsä saanut hankittua, pahoittelemme tapahtunutta).

"Kylläpä nyt on killan toimet hyvissä käsisä", tuumasi Mika ja uhkarohkeasti korkkasi esimmäisen oluensa. Tämä olut oli killan matriisissa tarjoilema pikkujouluolut, jonka killan omat voimat olivat taidolla panneet. Hyvää, sanoi Mika ja maiskutteli. Seurasi perinnerituuali eli ns. puheenjohtajanmalja. Killan uusi puheenjohtaja oli kumoava neljän IV - olutpullon vetoisen tuopin "yhtä kyrpää" lasin pohjan kertaakaan laskematta. Ja todella totta, reilun 81 sekunnin kuluttua oli tuo tuoppi tyhjä. Mika ihaili moista miehekästä suoritusta ja kulautti viimoiset tipat oluestaan kurkkunsa.

Nyt alkoi tunnelma huomattavasti kevetä. Mikakin kaivoi vodkansa esiin ja liittyi muiden fuksien seuraan kohtalaisen kiivaaseen tahtiin naukkailen. Siinä logopedyttöjen saapumista odotellessa erinäiset määrät viinää upposi pienten teekkarinalkujen kurkkuihin.

Osa porukasta siirtyi saunaan jota toimintaa jatkuikin koko illan. Mikakin uskaltautui jo hyvissä votkissa muiden muassa saunaan ja meno oli sangen rehvakasta.

Sitten saapui tuon juhlan toiset osapuolet, elikkäs logopedit. Innolla Mika hyökkäsi tytötjoukkoon juttua iskemään ja tekemään vaikutusta miehisellä olemuksellaan. Kauniisti hymyillen hän otti vastaan tytötjoukkoon tarjoilemat piparkakut ja glögin, jossa urbaani legenda kertoo olleen pontikkaa terästyksenä. Mika tunsi itsensä oikein seurapiiriraketiksi, kun hän niin luontevasti jututti näitä mukavia naisia. Mika tulkisi erään näistä tytöistä alkavan olevan kovinkin kiinnostunut hänestä ja arveli olevan "time to make a move", kun yhtäkkiä hän alkoi voida pahoin. Mika ryntäsi vessaan ja oksensi. Olo paheni pahenemistaan ja vatsalaukku tyhjeni pikaisesti. Mika tunsi elämän voiman pakenevan hänestä oksennettujen votkien myötä ja niinpä hän nukahti vessan lattialle. Pöntön muoviosat kaulassaan.

Illan ohjelma rullasi eteenpäin. Mikan toverit tietofuksit olivat rakentaneet "kauniin" kuvaelman jouluyön tapahtumista, eikä ainakaan näytteliötä tuntunut häiritsevän hienoisen horjahtelua ja juonen takkuilua humalaisten näyttelijöiden seurausena. Ohjauksesta ja organisaatiosta pitkälle

vastuussa ollut Toni-merkkinen tietofuksikin oli tytyväinen suojaatiensa suorituksiin. Tämän kauniin näytelmän lisäksi Mika missasi myös logopedioiden mukavan kilpailun. Muilla oli niin mukavaa.

Ilta etenee pidemmälle ja kaikilla oli kivaa. Mikakin herää horroksestaan jakoomaan tavoittelevassa olotilassa selvittää itsensä pihalle ja kotio. Muut jatkavat kiivasta juhlintaan. Totta vie, pikkujoulut ovat yksi vuoden kohokohdista. Aamulla Mikan herätessä hän toteaa suurimman osan hänen kamppeistaan hävineen ja kengätkin ovat eriparia. Mikaa hävettää eikä hän tohdi mennä kouluun vasta kuin tiistaina, jolloin hän silloinkin välitti parhaansa mukaan ystäviään. Hän toivoo parhaansa mukaan, ettei kukaan muistaisi hänen toilauksiaan, mutta Terminaalin toimittajakunta on aina valppaana...

Tähän on sitten varattu tila kuvalle, jota toimitus ei omista tai toisten virheistä huolimatta kyennyt löytämään, mutta lupaamme toimitaa johonkin Terminaalii kuvan, jossa Kiltamme puheenjohtaja rikkoo edesmenneen ennätyksen ja vieläpä kaiken sen kunnian saavuttamisen jälkeenkin saavuttaa voittoisan purkkeen tuottamisen I/O-portistaan keskelle kohisevaa yleisöä

-toimitus pahoittlee.

Tästäkin tarinasta on totta toinen puoli.

Dozig

## “Paljon on kärsitty vilua ja nälkää...”

Tampereella järjestettiin jo ties monennetko akateemisen kyykän MM-kisat 17.helmiukuta kuluvalaa vuotta. Terminaalil valpas toimittajakunta oli paikalla ja kirjasiv ylös tapahtumienkulun jälkipolville ihmeteltäväksi.

Allekirjoittanut lähti matkaan kohti Tamperetta kannustaakseen neljän oululaisen sähköteekkarin muodostamaa Oulun Kartut -joukkueita kohti maailmanmestaruutta. Kuuluipa tähän epäortodoksiseen matkaporukkaan vielä yksi kerettiläinen luonnontieteilijäkin. Matkalle otettiin vauhtia “lähikaupan” kautta, josta ostettujen “elintarvikkeiden” parissa touhuttiin ja luotiin kisafilistä. Myös Narrissa nautitut oluet olivat omiaan nostattamaan tunnelmaa.

Alussa vaunu oli autio ja tyhjä, kunnes meuhkaava porukkamme valtasi paikan. Keski yöllä liikkeelle lähteneessä junassa oli hyvästi tilaa, niinpä viini virtasi ja laulu raikoi. Nekin vähät kanssa ihmiset, jotka olivat vaunussa ennen sinne tulonamme kaikkosivat. Huumorintajutonta porukkaa. Niinpä junamatka kului rattoisasti ja paljon mainostettua kisafilistä oli veressä jo huomattavissa määrin. Jos etsimällä pitää junamatkasta jotain negatiivista etsiä, niin se oli hienoin viileys (9 astetta celsiusta), jonka rikkoontunut lämmityslaite aikaan sai.

Tampere. Kovin on hiljainen isonkin kylän raitti tuossa vähänyli kuuden aamulla. Totesimme mys Pekka Poudan olevan huoran penikka ainakin kolmanteen aproksimaatioon saakka, sillä etelässä ei

todellakaan ollut lämmin. Siinä bussia Hervantaan odotellessa meinasi sukukalleudet jäätävät, eikä tähän ollut odottettavissa parannusta koko reissun aikana. Viimein ”nysse” tuli ja pääsimme aiheuttamaan yleistä pahenustaa alkusukkaiden keskuuteen karttuinemmene heiluessamme.

Yhytettyämme isäntämme ja majoitjamme, sikälisen sähköteekkarin, suuntasimme kulkumme kohti varsinaista tapahtumapaikkaa eli Tampereen Teknillistä Korkeakoulua. Byrokratian kiemuroista selvityyämme pääsimme vihdoin tuon uljaan kansallisispelin makuun. Huolimatta siitä, että pelaajat ja varsinkin kannustajat olivat kohtalaisen luovassa tilassa, onnistui Oulun Kartut kaatamaan vastustajan toisensa jälkeen ja selvisi alkulohkostaan jatkoon.

Vaan oihan Otitilla omakin joukkue matkassa, johon sitten törmättiin kun viereiselle kentälle sattuvat läiskimään. Jälleen näkeminen oli iloinen ja pääsiä toimittajakin maistamaan kuuman kyykkäpelin humaa killan omissa väreissä, kun tuliv täydennysmiehenä paikkaamaan eräässä vaiheessa ilmennytä miesvajausta. Kilttamme joukkue taisteli urhollisesti kaatuen saappaat jalassa.

Yhtään ottelua emme voittaneet, mutta eihän voitto ole tärkein, vaan hyvät pohjet.

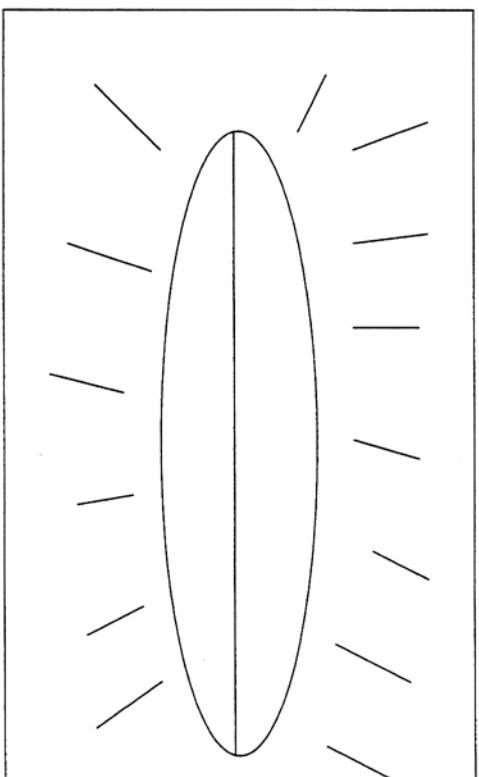
Tässä vaiheessa oli vallan mukavaa jos ei mielen sopukoihin asti jäytävä kylmyyttä oteta huomioon. Aurinko koetti hieman parantaa tilannetta, mutta ei onnistunut siinä likikään yhtähyvin kuin nautitut alkoholijuomat. Siinä vaiheessa, kun rakkaudella äiteen marjoista käytettyä laatuviiniä jäättyi pulloon, meinasi vähän vituttaa, mutta muuten oli mukavaa.

Show must go on - pelit jatkuivat. Hillitömän taistelun jälkeen Oulun Kartut päätyi kahdeksan parhaan joukkoon 128 osallistuneen seasta, joten kilpailumatka oli jotakuinkin onnistunut. Silti olimme onnellisia päästessämme kylmyyttä pakoon saunaan joka paikka viinoja myöten jäässä. Vittumaisia ovat etelän miehet, kun varastavat toisen käteisvarannon tämän saunoessa. Oulussahan nuo ovat tavarat ja rahat vielä säilyneet, miät nyt välillä vähän häveyksissä ovat olleet.

Illalla hahmotimme itsemme gigantisiksi mainostetuista bileistä eli osallistuimme Bommariehiin. Vitti mikä paikka. Saatanan syvääl (ja poikittain) oleva pommisuoja, jossa oli vitusti porukkaa ja perkeleellinen meteli. Ei nämä nyt niin mahtavat olleet, kuin mainostettiin, varsinkaan kun viinat loppuivat jo hyvissä ajoin ennen juhlien alkua. Vitutti. Vielä kun yksi pääsi nukkumaan seitsemän karun miehen kanssa samaan alta kymmenen neliön soluun, oli tunnelma täydellinen.

Kotimatka koitti taasen vitunmoisessa kylmyydessä ja nälässä, sillä oihan syöntipoli jäynti kokonaan huomiotta tuossa juontiin keskityessä. Junamatka sujui rattoisasti pohjois-suomalaisen kansanpeelin, tupen, parissa ja viimein Ouluun saavuttuamme suorimme välittämästä DaMarioon pizzalle.

Paska reissu, mutta tulipahan tehty :)



Tässäpä toimitukselta paljon tivattu  
KIRKKOVENE.GIF

## PICK-UP

Usean vuoden empiiristen tutkimusten sekä kaverien kertoma pohjalta toimittaja päätti auttaa fuksiolentoa häädessä, ja paljastaa näin kiltalehdessä vuosien varrella opitut parhaat iskuheitot eli niinsanotut pick-up linet. Uskokaa vanhempaa, näillä heitoilla irtoaa varmasti vaikkei se naamavärkki olisikaan sitä taka-alapäätä kummempia.

### akateemisen vuoden ekat bileet:

"meidän killassa on fuksitytöjen tapana antaa kyselemättä nelisolmuteekkareille"

### fuksisuunnistus:

"no uskokaa nyt, mun kämppä on takuulla maalirasti"

### lakinlaskiaiset:

"mun mielestä toi laksi ei kyllä oo muuta kuin elvistely- ja peniksenjatkoväline"

### itsenäisyyspäivä:

"anteeksi neiti, mutta tipautinkohan minä mannerheim-ristini jonnekin näillemain"

### pikkujoulu:

"hei mehän voitaisiin mennä naimaan tonne lavalle kunhan toi bändi lopettaa"

### jouluaatto:

"onkos täällä kilttejä yli 30v sinkkunaisia?"

### uusivuosi:

"mitäs tuumaat neiti, jokohan tän kondomin sisäpuoli pitäis kääntää päällyspuoleksi"

"uusi vuosi, uusi pimppa"

### synttärit:

"ikä ja sen pituus kumpikin 24"

"no enhän mä ole kuin 17 vuotta sua vanhempi"

### laskiainen:

"laske mut sisään peipe"

"normaalisti mä laskisin tän mäen alasti, mutta nyt jäis ruskea vana jälkeen"

### wappu:

"sinne jonon päähän nyt vaan"

"ootas mä hoidan ensin tän edellisen"

"no varmasti kunnioitan sua sitte aamulla"

"kaikki kaveritki kuitenki saa"

### juhannus:

"kyllä 11-vuotiaskin on ihan oikea nainen"

"mä tuun hulluksi yli 45-vuotiaista"

"muistanpa kun minä ja jimi [hendrix] kerran tukholmassa backstagella..."

### muulloin:

"neitii! yks tuplajallupullo!"

"hei baby lähetääkö pollaan I/O-portit!"



**TEEKKARI!**



## TEKnikan Akateemisten Liitto tarjoaa juuri Sinulle

- Harjoittelijapalkkasuositukset
- Opintolainatakuukset
- Edullisia vakuutuksia
- Lehdet ja julkaisut
- Työttömyysvakuutuksen
- Tietonsa ja taitonsa käyttöösi
- Neuvontaa
- Alelluksia
- Tilastoja
- Tutkimuksia
- Lakimiespalvelut

### EDULLISTA EDUNVALVONTAA JO TEEKKARIAIKANA

## TEKNIIKAN AKATEEMISTEN LIITTO TEK Oulun Aluetoimisto

Teknologiantie 1, 90570 OULU

Puh: (981) 551 5555, Fax: (981) 551 5556

E-mail: tek@palkki.oulu.fi